

CURAÇAO

Beleidsregels betreffende de rechtsbescherming van belastingplichtigen tegen strafrechtelijke vervolging bij vrijwillige verbetering in de zin van de artikelen 26 en 26A van de Algemene landsverordening Landsbelastingen en bij samenloop tussen fiscale misdrijven en andere misdrijven in de zin van artikel 230 e.v. van het Wetboek van Strafrecht.

De Minister van Justitie en de Minister van Financiën (hierna: “de Ministers”) maken het volgende bekend.

Op 7 oktober 2008 heeft de Hoge Raad (*HR 7 oktober 2008, nr. 03511/06, LJN: BD2774*) een arrest gewezen in de sfeer van het strafrecht, waarin de Hoge Raad oordeelt dat een fiscaal delict een misdrijf is dat in beginsel de grondslag kan zijn voor het strafbare feit witwassen.

Ingevolge de artikelen 26, 26A en 49 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (hierna: “ALL”) kan de belastingplichtige een vrijwillige verbetering/inkeer indienen waardoor onder bepaalde voorwaarden aan strafvervolging zou kunnen worden ontkomen. In de praktijk is de vraag gesteld of voornoemd arrest een vrijwillige verbetering feitelijk buiten werking stelt. Immers, bij een vrijwillige verbetering kan ingevolge artikel 49, lid 3, van de ALL niet tot vervolging wegens belastingfraude worden overgegaan, echter het is onduidelijk of er onder die omstandigheden een strafrechtelijke vervolging kan worden ingesteld wegens witwassen.

De Ministers zijn van mening dat de belastingplichtige dient te worden beschermd tegen vervolging voor witwassen in het geval waarin de belastingplichtige zijn aangifte vrijwillig verbetert in situaties waarbij sprake is van belastingontduiking door het verzwijgen van legale inkomsten. Deze visie heeft eveneens als uitgangspunt gediend bij de invoering van artikel 26A van de ALL als onderdeel van de Landsverordening belastingvoorzieningen 2011. Indien de verzwegen inkomsten uit illegale bron afkomstig zijn, zal dit, conform het bepaalde in de Aanschrijving verduidelijking inkeerregeling, aan het Openbaar Ministerie worden gemeld.

Om te voorkomen dat belastingplichtigen die tijdig en op de juiste wijze inkeren toch worden vervolgd, zullen de Ministers aan de Belastingdienst en het Openbaar Ministerie een aanwijzing geven om te handelen in de geest van artikel 49, lid 3, van de ALL. Deze aanwijzing houdt het volgende in:

- Indien naar het oordeel van de Inspecteur der Belastingen, zo nodig in overleg met het Openbaar Ministerie, sprake is van vrijwillige verbetering, zal het Openbaar Ministerie geen strafvervolging voor witwassen instellen. De

Inspecteur der Belastingen doet in deze gevallen dan ook geen melding bij het Openbaar Ministerie.

- Het is aan de Inspecteur der Belastingen, zo nodig in overleg met het Openbaar Ministerie, om per geval te bepalen of er sprake is van een vrijwillige verbetering in de zin van artikel 26 of 26A van de ALL.
- Als de Inspecteur der Belastingen bekend is met de vrijwillige verbetering door de belastingplichtige en er sprake is van een juiste en tijdige vrijwillige verbetering, zal de Stichting Belasting Accountants Bureau geen onderzoek starten, noch naar het witwassen van verzwegen legale inkomsten noch naar belastingontduiking.
- Een legale herkomst wordt aanwezig geacht indien er in samenhang met het verzwijgen van inkomsten andere fiscale delicten in de zin van artikel 49, lid 1, van de ALL zijn gepleegd, zoals het niet voeren van een administratie overeenkomstig de gestelde eisen en het in valse of vervalste vorm ter beschikking stellen van gegevensdragers.
- In gevallen waarin, na overleg met de Inspecteur der Belastingen, is vast komen te staan dat er sprake is van een juiste en tijdige vrijwillige verbetering ter zake van verzwegen legale inkomsten, zal het Openbaar Ministerie indien reeds een strafrechtelijk onderzoek dan wel vervolging is ingesteld, afgezien van (verdere) vervolging en de zaak ingevolge artikel 55 van de ALL in handen stellen van de Inspecteur der Belastingen (door tussenkomst van de Directeur der Belastingen) ter administratiefrechtelijke afdoening.

Voorts doet zich in het fiscale strafrecht vaak de situatie voor dat het feit ter zake waarvan de belastingplichtige kan worden vervolgd zowel kwalificeert als een fiscaal misdrijf in de zin van artikel 49, lid 1, van de ALL als het valselijk opmaken van geschriften in de zin van artikel 230 e.v. van het Wetboek van Strafrecht. Indien een dergelijke samenloop zich voordoet, zal de belastingplichtige uitsluitend op grond van artikel 49, leden 1 en 2, van de ALL strafrechtelijk worden vervolgd.

DEC 06 2011

De Minister van Justitie,

De Minister van Financiën,